

PROROCTWA I PISMO ŚWIĘTE

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Iz 53,1-12; Dn 7,13-14; 2 P 1,16-20; Mt 17,1-6; 2 Tm 3,15-17.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Mamy więc słowo prorockie jeszcze bardziej potwierdzone, a wy dobrze czynicie, trzymając się go niby pochodni, świecącej w ciemnym miejscu, dopóki dzień nie zaświta i nie wszędzie jutrzienka w waszych sercach” (2 P 1,19).

Na podstawie naszego dotychczasowego studium listów Piotra powinno być dla nas jasne, że apostoł był pewny tego, o czym pisał. To samo zauważamy u Pawła — wyraźne i mocne przekonanie w kwestii tego, co głosił o Jezusie Chrystusie i Jego ukrzyżowaniu.

We fragmencie listu, który będziemy studiować w tym tygodniu, ujrzymy więcej takiej pewności w słowach Piotra. Piotr mówi nam także o podstawie tej pewności. Powiada, iż wierzymy nie w zmyślane opowieści (zob. 2 P 1,16), jakie głosiły pogańskie religie w tamtym czasie. Piotr był pewien tego, w co wierzył, i to co najmniej z dwóch powodów.

Po pierwsze był naocznym świadkiem „Pana naszego, Jezusa Chrystusa” (2 P 1,16). Po drugie i ważniejsze (jako że niemal nikt poza Piotrem i innymi apostołami nie był naocznym świadkiem) apostoł opierał swoją pewność na słowie prorockim jeszcze bardziej potwierdzonym (zob. 2 P 1,19). Piotr ponownie wskazuje *Biblię* jako potwierdzenie prawdy o Jezusie. Dotyczy to zwłaszcza prorocत्व mówiących o Nim. Niewątpliwie Jezus także nawiązywał do tych prorocत्व (zob. Mt 26,54; Łk 24,27). Skoro więc Jezus i Piotr traktowali *Biblię* tak poważnie, to czy my mielibyśmy ją traktować inaczej?

W swoich listach Piotr pisze z wyraźnym poczuciem pewności. Wie, o czym mówi, gdyż wie, o kim mówi. Jednym z powodów tej pewności jest świadomość, iż Jezus jest Tym, którego zapowiadali starotestamentowi prorocy. Ufność Piotra pokładana w spisanim Słowie pomagała mu lepiej poznać Słowo, które stało się ciałem (zob. J 1,14).

W 1 P 1,10-12 Piotr wskazuje adresatom *Stary Testament*, pisma starożytnych proroków i to, czego nauczali o Jezusie. Według Piotra Duch Święty objawił w *Starym Testamencie* dwie ważne prawdy o Jezusie: Jego cierpienia i Jego przyszłą chwałę (zob. 1 P 1,11). Te 2 wątki występują wyraźnie w *Starym Testamencie*.

Czego poniższe fragmenty Słowa Bożego uczą o starotestamentowych przepowiedniach dotyczących Jezusa? Zob. Ps 22,1-32; Iz 53,1-12; Za 12,10; 13,7; Jr 33,14-15; Dn 7,13-14.

.....

.....

.....

.....

W 1 P 1,10-12 apostoł zapewnia czytelników, że zajmują oni bardzo szczególne miejsce w dziejach zbawienia. Zostało im objawione znacznie więcej niż starożytnym prorokom. Prorocy przemawiali do ludzi im współczesnych, ale istotna część ich przesłań spełniła się dopiero wraz z przyjściem Chrystusa.

Niektóre z przepowiedni proroków spełniły się dopiero w czasach, w których żyli adresaci listów Piotra. Ci byli w stanie usłyszeć o tym od ludzi, „którzy w Duchu Świętym zesłanym z nieba opowiadali wam radosną nowinę” (1 P 1,12), a więc prawdę, w którą pragną wejrzeć nawet aniołowie. Słyszac zwiastowanie ewangelii, chrześcijanie mogli znacznie bardziej szczegółowo niż dawni prorocy poznać rzeczywistość i charakter cierpienia i upokorzenia Odkupiciela. Oczywiście, musieli poczekać, podobnie jak musimy my, na „mające potem nastać uwielbienie” (1 P 1,11). Skoro pierwsza część tych proctw się spełniła, możemy być pewni, że spełni się i druga.

Jakie proctwa biblijne spełniły się za twojego życia? Na spełnienie których nadal czekasz? Co oznaczają one dla ciebie i jak możesz się nauczyć trzymać ich bez względu na wszystko?

Przeczytaj 2 P 1,16-18. Jakie inne dowody ma Piotr, by wierzyć w Jezusa?

Poza prorockim słowem Piotr miał także naoczne świadectwo wielu uczestników tych zdarzeń, o których nauczał. Stanowczo twierdził, że chrześcijaństwo nie jest oparte „na zręcznie zmyślonych baśniach” (2 P 1,16), ale na historycznych wydarzeniach, jakie sam Piotr widział na własne oczy.

W ewangeljach znajdujemy sprawozdania, zgodnie z którymi Piotr był świadkiem wielu ważnych wydarzeń w życiu i działalności Jezusa. Słyszał Jego nauczanie i widział cuda dokonywane przez Niego. Od jednego z pierwszych cudów związanych z połowem ryb (zob. Łk 5,4-6) aż po zmartwychwstanie Jezusa (zob. J 21,15) Piotr był świadkiem większości ważnych wydarzeń.

Na jakim zdarzeniu, które widział osobiście, skupia uwagę apostoł w 2 P 1,17-18? Jakie było szczególne znaczenie tego wydarzenia?

Piotr wskazuje jedno szczególne wydarzenie, którego był świadkiem — przemienienie Jezusa. Jezus zabrał ze sobą Piotra, Jakuba i Jana na szczyt góry, „aby się modlić” (Łk 9,28). Gdy tam byli, Jego wygląd odmienił się na ich oczach. Jego twarz zajaśniała, a Jego ubiór stał się oślepiająco biały (zob. Mt 17,2; Łk 9,29). Ukazali się im też Mojżesz i Eliasz, a Bóg Ojciec przemówił z nieba:

— „Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem” (Mt 17,5).

Piotr zobaczył i usłyszał dużo rzeczy podczas lat spędzonych u boku Jezusa, ale to wydarzenie wyróżnia się. Jasno wskazuje, że Jezus jest Synem Bożym, Jego ziemską misją była wypełnieniem Bożego planu, a On sam miał bardzo szczególną więź z Ojcem. Przy tym wszystkim, co Piotr widział, na to wydarzenie — któremu towarzyszył „głos, który pochodził z nieba” (2 P 1,18) — uznał za stosowne powołać się w swym liście.

Zastanów się, jakie zdarzenie czy zdarzenia wywarły trwałe wpływy na twoje duchowe życie i wiarę. Jakie to było zdarzenie, jak wpłynęło na ciebie i co oznacza dla ciebie dzisiaj? Dlaczego miało na ciebie taki wpływ? Podziel się swoją odpowiedzią podczas lekcji.

„Mamy więc słowo prorockie jeszcze bardziej potwierdzone, a wy dobrze czynicie, trzymając się go niby pochodni, świecącej w ciemnym miejscu, dopóki dzień nie zaświta i nie wszędzie jutrzyca w waszych sercach” (2 P 1,19). Przeczytaj uważnie ten werset. Dlaczego to, co Piotr w nim napisał, jest tak ważne także i dla nas dzisiaj?

Tutaj, podobnie jak w wielu innych fragmentach *Biblii* (zob. Rdz 1,4; J 1,5; Iz 5,20; Ef 5,8), występuje wyraźne rozgraniczenie między światłością a ciemnością. Dla Piotra Słowo Boże jaśnieje jak światło w *ciemnym* miejscu (niektórzy tłumaczą to słowo jako *mroczne* miejsce — 2 P 1,19 BI). Dlatego apostoł tak wyraźnie mówi, że musimy trzymać się światłości oraz iść za nią, „dopóki dzień nie zaświta i nie wszędzie jutrzyca w waszych sercach”. Jesteśmy upadłymi ludźmi żyjącymi w upadłym i ciemnym świecie. Potrzebujemy nadnaturalnej mocy Bożej prowadzącej nas z ciemności do światłości, a tą światłością jest Jezus.

Piotr wskazuje swoim adresatom cel. Niektórzy wierzą, że wyrażenie „dopóki dzień nie zaświta” (2 P 1,19), odnosi się do powtórnego przyjścia Jezusa. Choć to wydarzenie jest z pewnością naszą ostateczną nadzieją, to jednak pojęcie Jutrzenki (Gwiazdy Porannej) wschodzącej w naszych sercach kojarzy się bardziej z bliższym i bardziej osobistym celem. Jutrzenka oznacza tu Jezusa (zob. Ap 2,28; 22,16). Jego wejście w ich sercach wydaje się oznaczać poznanie Jezusa, pełne poleganie na Nim i osobiste doświadczenie rzeczywistości życia w Nim. Jezus powinien być nie tylko doktrynalną prawdą — powinien być także istotą naszej egzystencji oraz źródłem naszej nadziei i wiary. Tak więc Piotr wskazuje wyraźne powiązanie między studiowaniem Słowa Bożego a posiadaniem zbawczej więzi z Jezusem — Jutrzenką.

Oczywiście, gdy światłość będzie świecić w nas, będziemy ją przekazywać innym. „Cała ziemia ma być oświetlona chwałą prawdy Bożej. Światło ma zajaśnieć we wszystkich krajach i dla wszystkich ludów. Ma ono popłynąć od tych, którzy przyjęli światło. Jutrzenka weszła nad nami, a my mamy odbijać jej światło tak, by świeciło na ścieżkę ludzi pogrążonych w ciemnościach”¹.

Jak twoje osobiste studium Słowa Bożego pomaga ci lepiej poznawać Jezusa?

¹ Ellen G. White, *Christian Experience and Teachings*, Mountain View 1940, s. 220.

Przeczytaj 2 P 1,19-21. Do jakich prorocत्व Piotr tu nawiązuje? Co ma na myśli, gdy mówi, że żadne prorocत्व *Pisma Świętego* nie podlega dowolnemu wykładowi?

Podkreślając, że chrześcijaństwo nie jest oparte „na zręcznie zmyślonych baśniach” (2 P 1,16), Piotr oferuje 2 rodzaje dowodów: po pierwsze naoczne świadectwo (zob. 2 P 1,16-18), a po drugie prorocтва *Pisma Świętego* (zob. 2 P 1,19-21), a zatem argumenty, jakich użył już wcześniej (zob. 1 P 1,10-12).

Piotr stwierdza także, iż „wszelkie prorocत्व *Pisma* nie podlega dowolnemu wykładowi” (2 P 1,20). Mówiąc to, apostoł nie zakazuje nam osobistego studiowania *Pisma Świętego*. Taki zakaz nie przyszedłby nawet do głowy apostołowi, który w 1 P 1,13 napisał: „Okiełzajcie umysły wasze”. Z pewnością nie mógł mieć czegoś takiego na myśli Piotr, który pochwalił dawnych proroków za to, że pilnie badali znaczenie prorocत्व, jakie zostały im dane (zob. 1 P 1,10).

Zatem co Piotr miał na myśli? Jako wspólnota Kościół nowotestamentowy wzrastał i badał *Pismo Święte*. Chrześcijanie byli częścią większej społeczności (zob. 1 Kor 12,12-14). Piotr ostrzegał jedynie przed takim studiowaniem, w którym jakiś chrześcijanin odrzucałby wspólne zrozumienie posiadane przez społeczność wierzących. Współdziałając z innymi, możemy wspólnie wzrastać w społeczności. Duch Święty współdziała pełniej ze społecznością niż z jednostkami. Natomiast ktoś, kto chce działać samotnie, odrzucając współpracę z innymi, przypuszczalnie dojdzie do błędnych interpretacji, zwłaszcza w przypadku prorocत्व.

W następnych wersach listu znajdujemy dobre uzasadnienie tego spostrzeżenia Piotra. Píše on do chrześcijan, wśród których działali fałszywi prorocy i fałszywi nauczyciele (zob. 2 P 2,1). Piotr wzywa adresatów swojego listu, by podporządkowali swoją interpretację *Pisma Świętego* kierownictwu Kościoła jako całości. Jakże wielu ludzi popadło w fanatyzm i błędy wskutek tego, iż odrzucili radę społeczności prowadzonej przez Ducha Świętego! Takie było niebezpieczeństwo wówczas i takie samo jest obecnie.

Dlaczego ważne jest, by pozostać otwartym na radę Kościoła? Jednocześnie, jakie są granice naszego podporządkowania się innym?

Jak zauważyliśmy, Piotr kładł mocny nacisk na *Pismo Święte*. 2 P 1,19-21 to mocne potwierdzenie znaczenia *Biblii* w naszym chrześcijańskim doświadczeniu oraz natchnienia *Pisma Świętego*. Apostoł objaśnia swoje stanowisko w 2 P 1,21. *Biblia* nie jest wytworem ludzkiej woli i ludzkim wymysłem jak inne księgi. Jest księgą powstałą dzięki mocy Ducha Świętego działającego za pośrednictwem *świętych Bożych ludzi* (BG).

Przeczytaj 2 Tm 3,15-17. Jak te wersety pomagają nam zrozumieć rolę *Pisma Świętego* w naszym życiu? Jak podkreślają prawdę wyrażoną w 2 P 1,19-21?

.....

.....

.....

Ostrzegając Tymoteusza przed niebezpieczeństwami, jakie zagrażają jemu i Kościołowi, Paweł podkreśla znaczenie *Pisma Świętego*: „Całe *Pismo* przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości” (2 Tm 3,16).

Przyjrzyjmy się tym trzem rzeczom:

Nauka. Chodzi tu oczywiście o naukę Kościoła. Wyraża ona wierzenia społeczności w kwestii poszczególnych biblijnych zagadnień przedstawionych jako istotne w Słowie Bożym. Ideałem jest, by każda z zasad wiary była chrystocentryczna i uczyła nas czegoś, co pomaga nam lepiej żyć zgodnie z *doskonałą wolą Bożą* (zob. Rz 12,2 BG).

Kierownictwo. Paweł napisał Tymoteuszowi, że *Pismo Święte* jest „pożyteczne do (...) wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości” (2 Tm 3,16). Piotr zanotował podobne spostrzeżenie, gdy napisał, że proroctwa *Pisma Świętego* są jak pochodnia świecąca „w ciemnym miejscu” (2 P 1,19). Innymi słowy, *Pismo Święte* oferuje nam duchowe kierownictwo, jak powinniśmy żyć i co jest dobre, a co złe w naszym postępowaniu. Natchnione przez Ducha Świętego *Pismo Święte* jest niczym innym jak objawioną wolą Bożą.

Mądrość ku zbawieniu. Gdy Paweł pisze, że *Pismo Święte* czyni nas mądrymi „ku zbawieniu” (2 Tm 3,15), ma na myśli to, że *Biblia* objawia nam Jezusa. Zbawienie jest oparte na fakcie, iż Jezus Chrystus umarł za nasze grzechy.

Nauka, moralne kierownictwo i wiedza o zbawieniu. Nic dziwnego, że Słowo Boże jest jak pochodnia świecąca „w ciemnym miejscu, dopóki dzień nie zaświta i nie wszędzie jutrzeńka w waszych sercach” (2 P 1,19).

DO DALSZEGO STUDIUM

„Pierwszym i najwyższym obowiązkiem każdej rozumnej istoty jest znalezienie w *Biblii* odpowiedzi na pytanie, co jest prawdą, a następnie kroczenie w otrzymanym świetle i zachęcanie innych do badania Słowa Bożego. Powinniśmy codziennie pilnie studiować *Pismo Święte*, zastanawiać się nad każdą myślą i porównywać biblijne teksty. Z pomocą Bożą musimy sami zrozumieć *Biblię*, gdyż każdy za siebie będzie odpowiadał przed Bogiem.

Prawdy wyraźnie objawione w *Biblii* zostały zakwestionowane i zniekształcone przez ludzi, którzy twierdząc, iż posiadają wiedzę i mądrość, jednocześnie uczą, że *Pismo Święte* ma mistyczne, duchowe lub alegoryczne znaczenie. Ludzie ci są fałszywymi nauczycielami, do których Jezus powiedział:

— »Czy nie dlatego błędzicie, że nie znacie *Pism* ani mocy Bożej« (Mk 12,24).

Język biblijny powinien być rozumiany w dosłownym jego brzmieniu, oczywiście z wyjątkiem użytych w *Piśmie Świętym* symbolów i metafor. Chrystus dał obietnicę:

— »Jeśli kto chce pełnić wolę jego, ten pozna, czy ta nauka jest z Boga« (J 7,17).

Gdyby ludzie przyjęli *Biblię* w jej dosłownym znaczeniu i gdyby nie było fałszywych nauczycieli, którzy wprowadzają zamieszanie, mogłoby być dokonane dzieło, które ucieszyłoby aniołów, a wiele tysięcy ludzi znajdujących się obecnie w błędzie przyłączyłoby się do prawdziwej owczarni Chrystusa¹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jakie inne ważne zasady wiążą się z dążeniem do wyraźnego zrozumienia *Pisma Świętego*?

2. Marcin Luter napisał, że *Pismo Święte* samo się oświeca. Miał przez to na myśli fakt, że w *Biblii* występuje głęboka jedność i że jedna część może objaśnić zrozumienie innej. Jakie przykłady tej zasady możesz podać?

3. Omówcie w klasie wasze odpowiedzi na pytanie z poniedziałkowej części lekcji dotyczące zdarzenia czy zdarzeń, które w istotny sposób wpłynęły na wasze chrześcijańskie doświadczenie. Co łączy te zdarzenia? Czego możecie się nauczyć nawzajem ze swoich doświadczeń?

4. Gdyby ktoś zapytał cię, jak studiowanie *Biblii* może pogłębić więź z Bogiem, co odpowiedziałabyś? Jakich zasad nauczyłeś się ze swojego doświadczenia, starając się poznać Pana Jezusa przez studiowanie Jego spisane Słowa?

¹ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2015, wyd. XVII, s. 367-368.